

ARBEIDSHOF TE ANTWERPEN

Afdeling Antwerpen

Vrijgesteld van het griffierecht.

Afschrift ter kennis gebracht in uitvoering van
artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek.

ARREST

Rep. Nr. 2012/1698

A.R. 2011/AA/584

Vierde kamer

OPENBARE TERECHTZITTING VAN ZEVENTIEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN TWAALF

Eindarrest op tegenspraak

Maatschappelijke
dienstverlening

In de zaak van:

het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN ANTWERPEN,

gevestigd te 2000 Antwerpen, Lange Gasthuisstraat 32,

appellant,

vertegenwoordigd door de heer B. Convents, maatschappelijk
werker, volmachtdrager,

tegen:

de heer A. [REDACTED]

met postadres Italiëlei 69 te 2000 Antwerpen, die keuze van
woonst doet bij mr. R. Belderbosch, advocaat, met kantoor ge-
vestigd te 2018 Antwerpen, Belgiëlei 15 B bus 10,

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. R. Belderbosch, advocaat voor-
noemd.

Na over de zaak beraadslaagd te hebben, heeft de vierde kamer van het arbeids-
hof te Antwerpen, afdeling Antwerpen, het volgende arrest uitgesproken.

Gelet op de zittingsbladen van 7 december 2011 en 12 september 2012.

Rekening houdend met de akten van de rechtspleging, onder meer:

- het eensluidend verklaard afschrift van het vonnis, op 3 oktober 2011 uitgesproken door de twaalfde kamer van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, overeenkomstig artikel 792, tweede lid, Ger.W., aan het OCMW van Antwerpen ter kennis gebracht bij gerechtsbrief op 7 oktober 2011;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van dit hof op 2 november 2011 en ter kennis gebracht overeenkomstig artikel 1056 Ger.W. op 2 november 2011;
- de conclusies voor ~~Abdelhakim Bouamrane~~, neergelegd ter griffie van dit hof op 6 februari 2012;
- de conclusies voor het OCMW van Antwerpen, ontvangen ter griffie van dit hof op 20 maart 2012;
- de syntheseconclusies voor ~~Abdelhakim Bouamrane~~, neergelegd ter griffie van dit hof op 11 juni 2012.

Partijen werden gehoord op de openbare terechtzitting van 12 september 2012.

1. Ontvankelijkheid

Met een verzoekschrift, neergelegd ter griffie van dit hof op 2 november 2011, tekende het OCMW van Antwerpen hoger beroep aan tegen een vonnis van 3 oktober 2011 (AR 11/985/A) van de arbeidsrechtbank te Antwerpen. De machtiging daartoe werd verleend door de raad voor maatschappelijk welzijn op 22 november 2011.

Het vonnis werd aan het OCMW van Antwerpen ter kennis gebracht overeenkomstig artikel 792, tweede lid, Ger.W., bij gerechtsbrief op 7 oktober 2011.

Het hoger beroep werd tijdig ingesteld, is regelmatig naar de vorm en ontvankelijk.

2. Feiten en voorafgaande procedure

~~Abdelhakim Bouamrane~~ werd geboren op 3 januari 1960. Hij bezit de Marokkaanse nationaliteit. In 2000 kwam hij naar België.

Zijn ouders wonen legaal in België en genieten van een rustpensioen. Zijn zoon woont eveneens alhier en bekomt werkloosheidsuitkeringen en kinderbijslag.

~~Abdelhakim Bouamrane~~ verblijft illegaal in het land.

In 2009 vroeg hij voor de tweede maal regularisatie van zijn verblijf op medische gronden aan, maar deze werd geweigerd.

Sinds begin 2008 zijn er contacten met het OCMW van Antwerpen voor de waarborg verzorging en verpleging/dringende medische hulp.

Ab [REDACTED] vroeg toen de betaling ten laste te nemen van tandprothesen en steunzolen.

Het bijzonder comité voor sociale bijstand besliste op 7 april 2008, 8 juli 2009 en 7 april 2010 de aanvraag telkens te weigeren. Hiertegen werd geen beroep ingesteld bij de arbeidsrechtbank.

Een nieuwe aanvraag om tandprothesen en warme maaltijden werd ingediend op 16 december 2010. [REDACTED]

Het bijzonder comité voor sociale bijstand besloot op 5 januari 2011 Ab [REDACTED] van [REDACTED] vanaf 16 december 2010 geen prothesen toe te kennen (reden: *"Tandprothesen vallen niet onder de dringende medische zorgen. U dient zelf op te draaien voor de kosten van een tandprothese"*), evenmin als de waarborg voor een warme maaltijd (reden: *"U bent illegaal in het land. U hebt geen recht op aanvullende bijstand. OCMW Antwerpen komt enkel tussen voor de dringende medische hulp"*).

Deze beslissing werd hem ter kennis gebracht met een aangetekende brief van 7 januari 2011.

Op 12 januari 2011 vroeg Ab [REDACTED] van [REDACTED] steunzolen.

Het bijzonder comité voor sociale bijstand besliste op 26 januari 2011 Ab [REDACTED] van [REDACTED] vanaf 12 januari 2011 geen prothesen toe te kennen, met als reden: *"Steunzolen vallen niet onder de dringende medische zorgen. U dient deze zelf te bekostigen"*.

Deze beslissing werd hem ter kennis gebracht met een aangetekende brief van 28 januari 2011.

Ab [REDACTED] tekende tegen beide beslissingen verhaal aan bij de arbeidsrechtbank te Antwerpen met één verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 4 februari 2011.

In hun vonnis van 3 oktober 2011 verklaarden de eerste rechters de vordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond: ze hervormden de beslissing van het bijzonder comité voor sociale bijstand van 5 januari 2011 en zegden voor recht dat het OCMW van Antwerpen gehouden was Ab [REDACTED] van [REDACTED] dringende medische hulp te verlenen in de vorm van een tandprothese, terwijl de beslissing tot weigering van de waarborg warme maaltijd werd bevestigd; de beslissing van 26 januari 2011 werd vernietigd en de eerste rechters zegden voor recht dat het OCMW van Antwerpen aan Ab [REDACTED] van [REDACTED] dringende medische hulp diende te verlenen in de vorm van steunzolen.

Het OCMW van Antwerpen tekende tegen dit vonnis hoger beroep aan met een verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 2 november 2011.

Intussen werd opnieuw een aanvraag om dringende medische hulp ingediend op 11 augustus 2011. Het bijzonder comité voor sociale bijstand besloot op 22 augustus 2011 deze te weigeren. Hiertegen werd geen beroep ingesteld, zodat de

betwisting beperkt blijft tot de periode van 16 december 2010 tot 11 augustus 2011.

3. Eisen in hoger beroep

Het OCMW van Antwerpen vordert het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, het vonnis a quo te vernietigen en de beslissingen van het bijzonder comité voor sociale bijstand van 5 januari 2011 en 26 januari 2011 te bevestigen.

Abt. ~~_____~~ vraagt het hoger beroep ongegrond te verklaren en het vonnis a quo integraal te bevestigen.

4. Ten gronde

Abt. ~~_____~~ vordert de ten laste neming door het OCMW van Antwerpen van tandprothesen en steunzolen in het kader van dringende medische hulp met betrekking tot de periode van 16 december 2010 tot 11 augustus 2011.

Artikel 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaalt onder zijn paragraaf 2:

~~„In afwijking van de andere bepalingen van deze wet, is de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beperkt tot:~~

1° het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft.

(...)

De Koning kan bepalen wat onder dringende medische hulp begrepen moet worden.

(...).”

Artikel 1 van het KB van ~~1965~~ ~~1966~~ betreffende de dringende medische hulp die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt verstrekt aan de vreemdelingen die onwettig in het Rijk verblijven, bepaalt:

“De dringende medische hulp, bedoeld in artikel 57, §2, lid 1, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, betreft de hulp die een uitsluitend medisch karakter vertoont en waarvan de dringendheid met een medisch getuigschrift wordt aangetoond. Deze hulp kan geen financiële steunverlening, huisvesting of andere maatschappelijke dienstverlening in natura zijn.

Dringende medische hulp kan zowel ambulant worden verstrekt als in een verplegingsinstelling, zoals bedoeld in artikel 1, 3, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Dringende medische hulp kan zorgverstrekking omvatten van zowel preventieve als curatieve aard.

In geval van besmettelijke ziekten, die door de bevoegde overheden als zodanig erkend zijn en onderworpen zijn aan profylactische maatregelen, moet de dringende medische hulp die aan de patiënt verstrekt wordt de nazorg inhouden die noodzakelijk is voor de algemene volksgezondheid.”

Samen met het openbaar ministerie is het hof van mening dat de gevraagde medische hulp, te weten het ten laste nemen van de kosten voor het plaatsen van nieuwe tanden en voor steunzolen, niet als dringend kon beschouwd worden.

Uit niets blijkt dat de gevraagde medische hulp dusdanig accuut en noodzakelijk was dat deze onverwijld diende plaats te grijpen. Weliswaar worden attesten voorgebracht in verband met het plaatsen van een gebit en de noodzaak van steunzolen, maar deze dateren uit een (voorgaande) periode waarover het OCMW reeds beslissingen trof van weigering die definitief geworden zijn bij gebrek aan beroep bij de arbeidsrechtbank (zie hierboven onder punt 2). Overigens attesteren deze getuigschriften geen hoogdringendheid.

Enkel wat de steunzolen betreft wordt thans een getuigschrift van 11 januari 2011 voorgebracht met de eenvoudige vraag om steunzolen aan te passen. Van enige hoogdringendheid is evenmin sprake.

Het is duidelijk dat, door de medische hulp aan personen die illegaal op het grondgebied verblijven uitdrukkelijk te *beperken* tot *dringende* medische hulp, de wetgever wou voorkomen dat *alle* mogelijke medische hulp zou gewaarborgd worden door de gemeenschap.

Wanneer, zoals in casu, een behandeling niet onmiddellijk noodzakelijk of accuut is, en het praktisch mogelijk is om naar het thuisland terug te keren om zich daar te laten verzorgen - het tegendeel wordt niet aangetoond -, kan de medische hulp niet als dringend beschouwd worden.

Het hoger beroep is gegrond.

Op die gronden,

het hof,

Heeft kennis genomen van het eensluidend mondeling advies, uitgebracht door de heer J. Dekeersmaeker, substituut-generaal, op de openbare terechtzitting van 12 september 2012, waarover partijen verklaren geen opmerkingen te hebben.

Houdt rekening met de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Doet uitspraak op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Doet het vonnis van 3 oktober 2011 (AR 11/985/A) van de arbeidsrechtbank te Antwerpen teniet, behalve wat de ontvankelijkheid van de vordering en de kosten betreft.

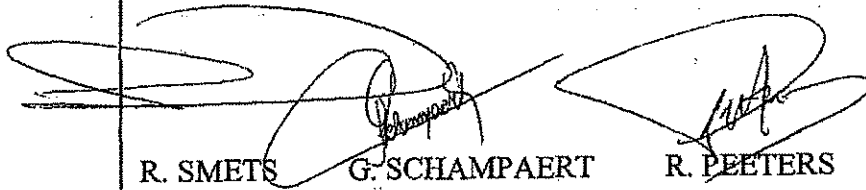
Opnieuw recht doende, verklaart de oorspronkelijke vordering ongegrond en bevestigt de bestreden beslissingen van het bijzonder comité voor sociale bijstand van 5 januari 2011 en 26 januari 2011.

Legt de kosten van het hoger beroep, overeenkomstig artikel 1017, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, ten laste van het OCMW van Antwerpen.

Vereffent deze kosten aan de zijde van Abdelkarim Bounanaa op 160,36 euro rechtsplegingsvergoeding (basisbedrag - toepassing KB 26 oktober 2007 - BS 9 november 2007).

Aldus gewezen door:

mevrouw C. VERCAMMEN, kamervoorzitter,
de heer R. PEETERS, plaatsvervangend raadsheer in sociale zaken als werkgever (art. 383, §2, en 390 Ger.W.),
mevrouw G. SCHAMPAERT, raadsheer in sociale zaken als werknemer,
bijgestaan door de heer R. SMETS, griffier,

R. SMETS

G. SCHAMPAERT

R. PEETERS

C. VERCAMMEN

en uitgesproken door voormelde voorzitter van de vierde kamer van het arbeidshof te Antwerpen, afdeling Antwerpen, zitting houdend te Antwerpen in openbare terechtzitting van zeventien oktober tweeduizend en twaalf.

R. SMETS

C. VERCAMMEN